

ἀσάνθνοις

εἰς ἐπὶ ἐν ἡ' 2151 ἀριθμ. ἐκτὸς Ἀθην.
νάς καταχωνδαίσαν ἐπίκρι.
ον ἀνωνύμου ἐνός χογίου,
κατὰ τοῦ συγγράμματος
τοῦ κ.

Κωνσταντίνου Σ. Ζανδουόγου
ἐπιγραφιστοῦ: περὶ παιδαγω-
γιῆς διδασκαλίας.

Καταχωνδαίσα καὶ αὐτὴ εἰς ἐπὶ
Ἀθηνῶν, ἀριθμ. 2172, καὶ συντα-
θείσα ἐπὶ τοῦ ἰδίου Ζανδουόγου.

χαλκῆν.

1854. ~

1
1
Δημοσιῶν ἰνὴ σερὶ παιδαγωγικῆς διδασκαλί-
ας πραγμασίαν μου, δαί εἴφαν ἀόθων φορέ, διηγήσε-
γα σφόδρ ἢ κινήσεσ ὡς διὰ μαγικῆς φάβδου λόνιός
μον· ὄχι βέβαια· διότι σὸσὺ καχά γνωρίσω μὲν τό γι-
λον καὶ ἀθανάτ' τοῦ λόγου μου, ἴσως δέ μαζγον ἔων
ἀγγων, λὼ σερὶ σαρλόσ μὲν ἀγγου καὶ λαγούλων καὶ
νεαφούλων, σερὶ δέ σκαχικῆσ παιδαγωγίασ ἴδέσθω
αἰνῶσ σφητισάνων οὐδ' ἀχαρίσως καὶ ἰσπερὶ
ἀκουούλων, ἴσως μάλλον ἀδῶν ἔννοῶ καὶ κιν
τοῦ πραγματος δυσκοχίαν· ἀλλ' εἴσειδή σὶ λόγοι
δὲσ δὲσολα ἀνάγκαιῶσ σροηγούλα λὼ σραγμα-
των, ἠδὲ ἀήσοα ἀσ ὀλίγοσ γαγῆν τε, εἰσίσασ, σὰ
καὶ μινερά καὶ ἀθανάτ' σωνή εἰσέσσεσ ἔννοῶ καὶ.

Ἄλλοσ ὡσ, εἴσθω το σράγμα ἀλόσ καδ' εἰσλό
εἴσθω ἰσοσῶλον σσοσδαίον, ὡσ οὐδαὶσ οὐδαὶ λὼν διαφο-
ρον εἰσόνων γρώμιν δύσασεσ ἀρνηθήσασ, σὸσ φαί-
νσασ ἀδύναλον καλά λόν κειρόν τοῦτον, διότι μὲ

φαινεται, λο μεταβαληεν και αναμορφουαν τα
 παθεωτα του σχολου, θα εσθ μεταβαληεν τις
 σμερηνους ανθρωπους του σχολου, ουχι μονον τις
 υλος αλλα και τις υλους. τουτο ομως εινε τον αυ-
 νων ενων, τα οσοια δατα μονον δυναμεις ε
 ο χρονος και οι καιροι και ο ροιουσι. δια τουτο
 ετοι εσθημας εροι σημερον και σπουδαοι εροι ε-
 κουοντες τα λιαυτα, χαν λαμνωικως ασοφαι-
 νοντα, και α μιν, αλλα δεν ρνοντα. ? Αλλα δια
 σαχιν; ανδ ουλος μιν πασαναχισοιμανος υπο
 της σοβαρολυτος του φαγματος εσθημας εχον ε-
 κων ενλοεινωταπον, ε ελονερα εσθημας να εθ-
 ση ως η ειαθη του εριφιδου

ει μοι νεοιλο φδονμος εν βραχιουσι
 και χερσι ε κομαισι η φωδων βαση
 η δαιδαχου ραχαιουσι η δων λωος.

ενωνος δε ο αλλος ηουχως, η αν ηουχως, ασοφαι-
 νων, δεν ρνοντα, η και μηδιδε αν φερρονησθ
 α μη λι αιομφολαρον; τουτο φροεχεται βαβαα εμ-
 πως ηβικως τον σαρονων ανδρωσων μεν ανωμα-

γιας. διο η σεσοιθουσι και ο νους του μιν εινε αλλος
 του δε αλλος και ο βιος και η καρδια αλλιος εβ-
 αςαιτος η ηδικη δυναμεις η δαρμανονσα ενων,
 δεν θαχη αεσθ τουτον ησυχρον και ανινητον. δια τις
 το ομως, ουχ ηυτον φρεσθ ραχιν και εσαναχισθ
 σεσι του εδναγωγικου τουτον ηθηματος, να φρωτον
 ηρωισθη και αναγνωροθη η ανηκαιολης ε σε-
 δαοιως αυτου, η σχημαθη ουλος εσων ηενω-
 λερα ηωμην και σεσοιθουσι. τοτε δ εχονος η εσθη-
 ματος αυτου εσθηαν και εσθηαινη δυναμεις,
 θα ανεστησθ ως εμφαια ο ροιουσι. αν ομως τουτο
 δεν ηενη φροερον και τα τις σχολικης σαδαγω-
 γιας δεν εσθηαισθ με τον καιρον ασοσολογους
 ανδρας, φροεματους και νουν και καρδιαν, εν-
 τον καιρηγα, δε εσθη μεταβοχη εσθηαινης εινε
 αδυνατος, η ε ηενων η ραχων σεσι τις ελεει-
 νικος τις εαρ ημιν μαθησως η τις τον σχολ-
 κων ανηκαιολης ως τοτε θα φαυτα δε σση-
 ρονη. Αλλα ομως ο εχων τις ηωμην και τις σε-
 σοιθουσι, η βραων και αυτιν εσων του μεγαλον-

ἵος τῆς σαρκὸς δαυιδουλεῶν δὲ δύναται σιωπᾶν, ὡς
 καὶ μὴ σὺν ὠχασίῳ· διότι φραγμαλιῶς "λοιδο-
 ρεῖν μὴ φραγμάτα ἀνίατα (κατὰ τὸ σαρὸν) καὶ σάρρο
 σφοδρῆτοια ἀμειλίχως οὐδαμῶς ἠδύ, ἀναγκάζει
 εἰς ἀνιδίαν ἐσθλὴν" (Πηλ. Νομ.) Ἄλλὰ σφηλῶν σερὶ ἰσοῦ-
 λονίερου καὶ ἀδύου καὶ σπουδαίου φραγματος, χρυσὸν
 σερὶ σάντων ἐξορμῆσαι ἀφ' ἐαυτοῦ τὸ λαπαχῶδες καὶ
 ἐμπαθὲς καὶ μὴ ἐξικρινούσ ἀγάπης καὶ δερμολητῆς
 σερὶ τοῦ σπουδαίου ἀσθηνόμενος, πούχως ἔα-
 σῶς ἐσθλῶν ὑπερὶ τῆς ἰδέας καὶ σερὶ τῶν φρα-
 γμάτων καὶ οὐχὲν κατὰ φροσῶων· ἐσθλὴν εὐλοῖ δὲ ὁ
 κερὸς καὶ οἱ παραχρῆμα ἀδύνας σερὶ εὐχουσι δ.
 γας τοῦ σαρὸνος τὰς ἀμειλίχως καὶ κενίας, καὶ
 οὐχὲν ἀτόμα, εἴνε εὐλοῖ τοῦτον σερὶ τῶν φροσῶ-
 ωων ἔβαδύτατα ἄλλα ἐξημωσύνει.
 Διὰ ταῦτα ἀναγκαστὴ ἦδη ἐστὶ κρινεῖν τῆς φραγμα-
 λίας μου ἐν τῇ Ἰερουσαλὴμ σαρὶ εὐλοῦ τῆς συναγα-
 νομένου ἰσηρῶς τῆς σπουδαίου τοῦ φραγματος,
 ἐσθλῶν ἐν τῆς ἀνιλογοῖας ἀσθηνήσας, τὰ
 γοῖσα τὰ μὴ σαρὶ ἀσθηνόμενος, διὰ τὰ δὲ ἐν χαρι-
 σίων.

εὐδαδὸν ὁ εὐλοῖ τῆς ἀδύων εὐλοῖ ἀφραμαλίων σο-
 ραίαν δὲ ἐξημωσύνει ἐν τῆς ἀδύων καὶ ἐν τῆς ἀνιλο-
 γοῖας τῆς ἀδύων τῆς ἰδέας, φροσῶ δὲ σάντα τὰ εἶδη τῆς
 ἐξημωσύνει σερὶ τῆς ἀδύων καὶ τῆς ἀνιλογοῖας εὐλοῖ τοῦ ἔσθως
 ἀφραμαλίων ἀσθηνήσας ἀδύων σερὶ τῆς ἀδύων ἢ ἐν τῆς
 ἀναγκάζει· ἀλλὰ δὲ ἐσθλῶν καμμίαν ἀδύων ἀδύων
 ἢ καὶ φραμαλίων, δὲ μὴ τὰ δόγματα ἢ καὶ ἀδύων μὴ
 δὲ παρσιὰ ἔχεν ἢ ἐξημωσύνει ἀδύων ἀδύων διὰ τῆς σάν-
 τας καὶ ἀδύων εὐλοῖ τοῦ τῶν Μουσῶν· ἐν τῆς δ.
 μως τῆς ἀδύων ἀναγκάζει καὶ ἐν τῆς ἀδύων καὶ ἢ ἀδύων ἐν-
 ποῖ ἢ τὰ λυρικῆ καὶ ἢ δραμαλικῆ· ἀλλὰ καὶ ἀδύων
 ὡς δὲ τὰ ἐσθλῶν, δὲ ἀδύων ἢ σερὶ τῆς ἀδύων ἀδύων
 ἐν τῆς ἀδύων εὐλοῖ τοῦτον; ὡς ἀδύων ὁ ἀφραμαλίων τῆς
 ἀδύων σερὶ τῆς ἀδύων δὲ σερὶ τῆς ἀδύων ἀδύων ὑπό-
 ταιον· διότι σερὶ τῆς ἀδύων ἀδύων ἀδύων καὶ
 ἀδύων ἀδύων δὲ ἢ ἀδύων σερὶ τῆς ἀδύων τῶν
 σερὶ τῆς ἀδύων ἀδύων ἀδύων ἀδύων ὡς ἀδύων ἀδύων
 ἀδύων τῶν ἀδύων τῆς ἰδέας καὶ τῆς ἀδύων, τὸ ὅτι
 ὡς ἢ τῆς ἀδύων ἀδύων ἢ ἀδύων ἀδύων.
 Ἄλλὰ εὐλοῖ τοῦτον σερὶ τῆς ἀδύων, δὲ ἢ ἀδύων ἀδύων,

δε η σαιδηά των εγγήνων δει ηλο μάθους ευτων επι
 ων και νύσας οχομας, εννοουμην ορωλον μιν λιμή
 χει λις σαυαμης και εγγαδος εσοχην, εσθλα δε εγ
 δειαν. λιν των σαιδων η εθώνων μορρωσιν η ουχι
 λιν σε αιδρω σουδων των νείων των δυναμίων, κα
 δας η αγγει η ο Αερσολεχης (αυ πολ. Η. β!) καδα
 ρα λωγγ: " εγι δε λετλαρα σχεδόν, α' σαι δειν
 ειδασι γραμματα και γυμνασιικήν και
 λετλαρον ενιοι γραφιικήν..... λιν δε μοσι
 κη η ει δει, διαωρησειεν αν τις τυν μεν γαρ
 ως ηδονης χαρην οι σκειροι μαλαχουσιν αυ
 τής. οι δε εζ αρχης ελαβαν εν σαι δεια: (η ε
 σμενη αικορογια εινε νωμη του Αερσολεχους αυ
 του, ηχι των σαχαων).
 Μετα ταυτα αωφαιατα ο εχρος, δε ο σαρ ημη
 χαρμητη των εγγήνων του γαγγει και φρατλων, β.
 ποσοφιας τε και βίου αφελως και μαθησας δαν
 εινε καταστησος, ως ευ των υγερον ποσειδαυ ε
 ανω βαδειας εημεως εν τον μυδον, οντα και
 εαυλον ουλομα αβλολαγας εοισυ ως η αρχα εβ.

εννοιας του καχου, και εντε σουμηνη και οιοτη φρο
 δεουμηνη εν αυταις διαρρυθηζετα η διαρρυθηζετα
 φεσ το δειοτερον και υψηλοτερον, αυραμαλλακα
 ως εν ενιοτι γραφιική αβιρολεχου εννοιας δια της
 δερασας σκαπιας, εντε σουμηνη αυτων. αλλως α
 να λιη κηιμαμοσ αυτης φως δυνατα υψωθητα
 ο καλοιομοσ ηης καγγίης ταυτης χωρας ως τον
 σκολιομοσ, ος τις μονον ευ της δειας εννοιας σκαπ
 η η ανασωσασα, αλλοθεν δε η αγγος σκολιομοσ
 εινε φραγμα των αδυνατων αδυνατων, η λακείως
 ατις ορηλον. αφο του ανδρωσίου νοος δαν εχειζε
 ουδ' ηρχισα σουδανα ο σκολιομοσ, ουδα του φραμα
 και σκολιομοσ εβαιρουμαίου. αφο του αωφαιατη
 σιδωλομοσ συνασθηματος ανασωσασα αναλογως η
 κατα της λωσους σας σκολιομοσ. διο εχγ δι ημας
 μαχαλην εσοεμνη σημασιαν η καλα των εημονο
 κιατων εντην σαχη του βοθανλου γαου. το εγγη
 κηικον σενωμα ηη χειριανωδαν σνηθηδανελο, φανε
 λα, λιν ανακμην του αιδθητου ηη της εννοιας εν
 γαυε φεσ υημων εν λιη εννοιαν, αφο και

θ-

Ἄλλὰ φῶλον μὲν ὁ χαραινιρισμός ἐνοικία καὶ
λοῦσι οὐκ ἔστιν ἐπιπραγμασίας μας ἀναγκασίως ἢ
ἀλλήλῃς καὶ μονομερείς· διότι ἡ σαρδαγωγική δίδασ-
καλία, ὡς καὶ ἡμεῖς ἐκείνου, δὲν εἶνε ἡ μό-
νη αὐτοῦ ἀναρτίουσα· ὡς εἴχομεν μόνον ἐμαρ-
ταν, δὲ αὐτὸς τῶν ἀλλῶν καὶ ἡ σαρδαγωγία (σφδ-
α) τῶν ἐγγήνων ἦτο λοιπὸν, ὡς εἰ δὲν ἐμπορῶντο
ἄνθρωποι, ὡς λέγομεν σήμερον, τοῦ οὐχούτου ἀπὸ βί-
ας καὶ φράξας, ἡ ἀνοί αὐτῶν ἀρχῆς καὶ συγγράφειν ἔ-
δεικται, ἀλλὰ καὶ φραγμοὶ καὶ εἰσβολαί, ποικί-
λα καὶ ἐπιποσειοῦ ἐκδομοῦντας καὶ σφδ-
λας καὶ καδὲν ἀμφοτέρω ἐνταύθι, τὸ ὅσοιον καὶ
βαδύτητα ἀλλῶν ἀνὲν ἔχῃ αὐτίαν, δὲν ἐπρόκειτο
ἐξαιρέσειν, ἀλλ' ἤρκει μόνον ἡ σαρδαγωγία, δὲ καὶ
ἡ σαρδαγωγία ἐν φῶλῳ τοῦτο εἰσέφερε καὶ τοῦτο
εἰσαποδόναν· ἀλλὰ ἀνεξέλεστον οὐχὶ χαραινί-
στασιμον, ἀλλὰ μόνον κατ' ὅσον ἐσαδαγωγούντων· ἀ-
λλὰ καὶ οὐχὶ χαραινί-
στασιμον καὶ ἡ σαρδαγωγία ἐν τῷ γανιμῶν.
Ἄλλ' ἡ μυθολογία, λέγει, εἶνε σύστημα αὐτοκρα-
τίας,

ἀλλὰ μὴ εἰσμείνατες εἰς τὰ ἐξαγοόμενα, ἔρριπον εἰς αὐ-
 τῶν τὸν εἶσαρον τοῦ μύθου; εἰς τὴν καλανοσίως τὸ εἶδος;
 ἀλλὰ διὰ τὴν βαυλεραν καὶ σαντοίαν σπουδὴν εἰς τὸ
 ἀνδρώου καὶ τὴν εἴσεως διὰ τοῦ εἴθους καὶ τοῦ ὕψους,
 ὃ εἶναι τοῦ ἀβωλερμου, τὴν ἐμφανίσεως, ὡς εἰς ἀνέστ-
 μωνὴν σεσημαγίης καὶ εἰσοσεσάσας ἴδωλον; ἦσαν
 τὰ ἐξαγοόμενα ἀλλὰ σαρά τὴν μορφήν καὶ τὸν ὕψος,
 ἀλλὰ σαρά τὸν μῦθον; καὶ ἂν ἦσαν ἀλλὰ σαρά τὸν
 εἶσαρον τοῦ μύθου μάγισα σπουδαίτερα καὶ καλὰ τὴν
 συμφωνίαν μας εἰς τὴν ἀνεκρίματα καὶ στυμα-
 χυτέρα ὡς εἰς τὴν οδοσίας ἐξαγοόμενα, ὡς εἰσεφο-
 δοῦν εἰς τὴν φαντασίας; καὶ εἰς τὴν διὰ τὴν εἰσα-
 μα τὴν φαντασίας ἦν εἰς τὰ ἔμφαντα ὡς τὸν ὕψος
 εἰσαίτερον ἢ ἢ σπουδαία εἰσαίτερος εἴσεως; τοι-
 αῦτα κομίζω γεννῶντα ἀφορία καὶ εἰσαίσεως ἐν τῷ
 δόξῃ τὸν εἶσαρον καὶ εἰσαίτερον ἀεὶ εἰς τὸν μῦθον.
 ἦμας δὲ ὡς καὶ σαρά ἄλλοις εἰσαίτερον καὶ αὐτοῖς
 εἰσαίτερον ἐν τῷ μύθον, ὅτι εἰσαίτερον εἰς
 ἀεὶ εἰς τὴν ἀφορικῶς συνασθησῶς τὴν δόξῃ-
 τος, ὅτι δὴ τὴν συνασθησῶς (οὐχὶ συνειδώς)

ὁ ἀνδρώου εἰς εἰσαίτερον, καὶ τὴν ἀφορικῶς ὕ-
 σαίτην, καληγομένον εἰς τὸν αὐτὸν εἰσαίτερον ἀν-
 δρώου εἴσεως, ὃ εἶναι εἰσαίτερον τὴν φαντασίαν καὶ
 τὴν συνασθησῶς τὴν εἴσεως: εἰς, ὃ εἶναι εἰσαίτερον, εἰ-
 σά τὸν οὐρανὸν, ἢ τὴν γῆν, ἢ τὰ ἀστέρια, τὰ ἔθνη, τὰ ζῷα
 καὶ τὰ ἀνθρώπων: διὸ ἀναγκαίως καὶ ἢ τὴν εἰσαίτερον
 εἰσαίτερον καὶ συνασθησῶς τὴν δεισιπρία: καὶ ἢ τὴν εἰσαίτερον
 εἰσαίτερον διὰ τοῦτο ἦν ἢ εἰσαίτερον. Ἄλλο εἰσαίτερον καὶ τὴν
 εἰσαίτερον ἢ συνασθησῶς αὐτὴν ἢ τὴν μάγισα εἰσαίτερον
 εἰσαίτερον καὶ εἰσαίτερον ἢ εἰς τὰ εἰσαίτερον εἰσαίτερον
 εἰσαίτερον, μετὰ τὸν χρόνον εἰσαίτερον εἰς τὴν εἰσαίτερον, εἰσαί-
 τερον (τὸ εἶναι εἰσαίτερον) εἰσαίτερον ὁ ἀνδρώου, ὁ ἀνθρώπος τὸ
 εἰσαίτερον εἰσαίτερον συνασθησῶς, καὶ ἔτι εἰσαίτερον
 κατὰ τὸν ἄνθρωπον, καὶ.
 Μποροῦντες εἰσαίτερον οὐκ εἰσαίτερον καληγομένη
 μορφή τὸ εἶσαρον, τὸ ἀφορικῶς εἶσαι, ὃ εἰσαίτερον εἰσαί-
 τερον ἀφορικῶς συνασθησῶς, κατὰ τὴν εἰσαίτερον εἰσαί-
 τερον εἰσαίτερον εἰς τὴν εἰσαίτερον τοῦ ἀνδρώου, εἰσαί-
 τερον ἀνδρώου μορφήν. διὰ τοῦτο καὶ συνασθησῶς καὶ
 συνασθησῶς τὸ εἰσαίτερον οἱ εἰσαίτερον τὴν ἀνδρώου,

καὶ οἱ ἄνθρωποι ἐξήκοντο ὑπὸ δαῶν· ἀνέβλυσε δὲ
βαθυμυκὸν εἰς τοῦ ἔνδον ἀποθήματος τῆς δημοκρατίας,
καὶ μορφαῖς καὶ ἰσχυρίσασιν ποικίλῃς καὶ μαχοῖς ἀνθρώπων
μείζονας εἰς τῆς φύσεως ἀπεδείξασα ἀρχαὶς τῶν
δοῦ. καὶ ἀμύροφως καὶ ἀδείξως ἐφέτερον δεοσομένη
σαν φύσιν. ἀφ' οὗ διηλθεῖς καὶ διέσχεσεν εἰς τῆς
ἰδίας δεύσης τὸν οὐρανὸν εἰς θία, καὶ καὶ γὰρ εἰς τῆς
φαν καὶ μαδελῆς, ἀπέφερε φασὸν εἰς τὰ ἐφύσσα
δαῦλα καὶ σάντα τὰ εἰς τοῦ ἀσθενεῖο ἠδὲ καὶ αὐτοῦ
κόσμου, τῆς καρδίας καὶ τοῦ τοῦ, καὶ τὰ αὐτῶν ἄφω
φυσικῶν δυνάμεων, εἰς τοῦ ἰσχυρίσασιν, εἰς τῆς ποικί-
κασίου ἢ κοινωτικῶν ἐλευθέρως καὶ ἀνὰ κοινῶ-
ματος ἐν τῆς φαντασίας καὶ κατὰ τὴν ἐκείνη καὶ
ἀσφρίαν· οὕτως οἱ δαῶν τῶν ἐξήκοντων ἦσαν ἰσχύον
καὶ οἱ κατὰ δυνάμειον καὶ νεανιωτάτων ἄναρ ἄν-
θρωποι. Τελειωτὸν ὁμοῦ ἢ ποικίλως καὶ ἢ τῆς ἰσχύ-
ουσι μαχαροενίᾳ καὶ ἰεροφανίᾳ ἐν ἐκείνη καὶ ὁμοῦ
καὶ διαφίρους ταύτας εἰσάγει καὶ κατὰ μέση καὶ
πέσους, συλλαβοῦσα ἐν ἰσχυρίσασιν συνασπύσῃ ἢ
καὶ συνειδήσῃ τοῦ μαχοῦ, ἀδελφουρίσασιν ἐν ἀλλή-
λοις.

κουχία καὶ διέσχεσεν κόσμον ὅλον καὶ σύστημα δαῶν
καὶ ἀσφίως καχόν, καὶ οὕτως ἀσφηνίσασιν δαῶν ἐπὶ
τοῦ ἐν τῆς ἀσφίως κοινωτικῆς ἀσφηνίσασιν τῆς
φύσεως ἀφηνίσασιν συνασπύσασιν καὶ αὐτοῦ ἰσχυρίσασιν
μαχοῦ καὶ μαχοῦ ἀσφηνίσασιν τοῦ δαῶν ἀνθρώπων.
Διὰ τοῦτο ἐλαττώσασιν ὁ ἰσχυρὸς ὑπὸ φαντοῦ τῶν ἄλλων
ὡς ἰσχυρὸς δημοκρατικός, ὡς ἰσχυρὸς καὶ διαδύσασιν.
διέσχεσεν δὲ καὶ ἀσφηνίσασιν τοῦ ἐξήκοντων ὡς ἄλλων
καὶ καὶ ὅλον εἰς τοῦ φασίσασιν καὶ ἀσφηνίσασιν πο-
ικίλως, τὸν ὅσον ἢ ἐξήκοντων ἢ ἰσχυρίσασιν ἀφηνί-
σασιν.
Ἐπὶ τὸν ἄσφηνίσασιν χρόνον φασίσασιν τῆς οἱ ἐξήκον-
των εἰς τὴν καὶ ἀσφίως τῶν εἰσάγει τῶν ἰσχύοντων
εἰς δαῶν καὶ τῆς τῶν φασίσασιν οὐσίως, ἀσφηνίσασιν
φασίσασιν τῆς ἀσφηνίσασιν ἢ φασίσασιν φασίσασιν
καὶ ἰσχύως, καὶ ἰσχύως εἰς τοῦ τῆς φασίσασιν καὶ
δημοκρατίας κόσμου. ἴσασιν φασίσασιν δαῶν ἀσφηνίσασιν οὐδὲ
διέσχεσεν αὐτοῦ ἢ ποικίλως. ἴσασιν ἀσφηνίσασιν ὁ ἰσχυ-
ρὸς, καὶ ἢ ποικίλως καὶ φασίσασιν ἀσφηνίσασιν ἐν τῆς δα-
φίως καὶ φασίσασιν. διότι ἢ δημοκρατίας, ἐν τῆς ἀσφηνίσασιν
ἢ ποικίλως μεταβαλλασί.

Ἄλλ' ἡμεῖς παρελθόντας ἀπὸ αἰώνων ἡνὶ σάκην ἐ-
 κήνην, καὶ ἔχοντας ἐν στήθεσσι ἡνὶ λαχειοτέραν καὶ ἡνὶ
 ἀγνοῖαν πρὸς θεοῦ ἔννοιαν, ὡς δημιουργοῦ καὶ ποιητοῦ
 τοῦ παντός, παιδαγωγούμεθα ἄλλο οὐδενὸς κεν δύνου
 ζήσαντα δαχέου ἐπὶ παῖδας ἐν ἡμῶν κόσμῳ καὶ ἀρχαῖς
 ἔξῃς. καὶ ποιήσασθε, ἵνα εἴνε ἡνὶ καὶ ἀσπρῶ ἐν-
 νοίας καὶ θεωρησίας ἐν ἡμῶν καὶ ἐν δυνάμει ἡσασθῆ.
 καὶ [ἡμῶν] ἀνάκλησις καὶ παραστάσις, ἀλλ' ἡμῶν
 ἄλλο καὶ κατανοήσασθε τοῦ βίου καὶ ἔννοιαν
 καὶ ἡνὶ οὐσίας, ἀλλ' ἡμῶν ἀλλήλων ἐν ἡνὶ ἐν ἡσασθῆ.
 δαυροφίλων καὶ παραφορέων ἡμῶν, καὶ δὲ τοῦτο
 ἐξήκωσθε παιδαγωγῶν καὶ ἐξήκωσθε θεωρητικῶν καὶ ἡνὶ
 ἀγνοῖαν καὶ ἀσπρῶ καὶ δαδῆλος ἔννοιαν, ἡνὶ ὅσῳ
 ὡς χειρταροῦ ἐν ἡμῶν οὐσίαν συνελθῶντων ἔχο-
 μεν. Σήμερον ὡ.χ. καὶ ὁ πᾶσι δὲν ὡς ἡμῶν ἐν
 τοῦ δία καὶ ἐν ἡνὶ Ἀθηνῶν καὶ ἐν τοῦ Ποσειδῶνα
 καὶ ὡς ἐν θεοῦ, δὲν ὡς ἡμῶν ἡνὶ ἄλλοματα μάχα
 ζήσαντα ὡς οὐσία καὶ μυσία ἄλλα, ἀλλ' ἡνὶ
 ἡσασθῆ ἀλλ' ἀλλήλων δαυροφίλων ἐν ἡμῶν ἡσασθῆ,
 δὲν ἡμῶν ὡς ἡμῶν, ἡνὶ ἡμῶν ἡνὶ ἡμῶν καὶ ἀσπρῶ

SISMANOGILHO

